

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาความเป็นมาตรฐานกลางของพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 : ศึกษากรณี ข้อยกเว้นขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนด
คำสำคัญ	การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง ความเป็นมาตรฐานกลาง ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ข้อยกเว้น ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
นักศึกษา	สิทธิเดช ประภาษานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญของการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง (Le Recours Administratif) และความเป็น “กฎหมายกลาง” ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่กำหนดให้ขั้นตอนและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งเป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะแต่ละฉบับกำหนดตามมาตรา 3 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

จากการศึกษาพบว่า การกำหนดให้ขั้นตอนและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งเป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะแต่ละฉบับกำหนด เป็นผลทำให้เกิดความไม่เป็นมาตรฐานของวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในส่วนของกรอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะแต่ละฉบับซึ่งมีหลักเกณฑ์และรายละเอียดที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นแล้วยังพบว่าบทบัญญัติในกฎหมายเฉพาะบางฉบับมีความซับซ้อนในการตีความทำให้ยากแก่การทำทำความเข้าใจของประชาชนทั่วไป จนเป็นเหตุที่อาจทำให้ประชาชนเสียสิทธิต่างๆ เช่น สิทธิในการขอให้ฝ่ายปกครองทบทวนคำสั่งทางปกครอง หรือสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ทั้งยังพบว่า มีบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะบางฉบับที่มีได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองซึ่งถือเป็น

การปฏิบัติราชการอย่างหนึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการตราพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา เพื่อให้การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองมีมาตรฐาน โดยมีบทบัญญัติที่เป็นมาตรฐานกลางที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของประชาชน สามารถคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งทำให้การบังคับใช้กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองของประเทศไทยมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง และทำให้บุคคลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองได้รับการดำเนินการด้วยความเสมอภาคภายใต้มาตรฐานเดียวกัน จึงควรดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ให้ครอบคลุมไปถึงขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้ง โดยยกเลิกมาตรา 3 วรรคสอง และความบางส่วน of มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่บัญญัติให้ขั้นตอนและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งเป็นไปตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองของประเทศไทยมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกด้านและสามารถคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพต่อไป

THEMATIC TITLE	A CASE STUDY OF THE STANDARDIZATION PROBLEMS OF THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE ACT B.E. 2539: EXCEPTIONS, PROCEDURES AND TIMELINES FOR APPEAL OR DISPUTE THAT ARE SUBJECTED TO EACH SPECIFIC LAW.
KEYWORDS	INTERNAL ADMINISTRATIVE APPEAL, THE STANDARDIZATION OF THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE ACT, THE EXCEPTIONS OF THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE ACT
STUDENT	SITIDACH PAPARSANON
THEMATIC ADVISOR	DR. EGKAPONG SARNOI
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

This independent study aims to investigate the importance of the internal administrative appeal (Le Recours Administratif) and the “Central Law” of the Administrative Procedure Act B.E. 2539 which includes problems that arise from assignments of the procedures and timelines for appeal or dispute which are subjected to certain specific laws according to Paragraph 2 of Section 3 of the Administrative Procedure Act BE 2539.

This study found that assignments of the procedures and timelines for appeal or dispute that are subjected to specific laws cause non-standard administrative procedures in appeal or dispute which are subjected to certain specific laws that have different rules and details. Besides that, it has also been found that certain provisions of some special laws are complex to interpret making it difficult for the general public to understand that it may cause people to lose their rights such as the right to ask the administration to review the order or the right to file a lawsuit against the Administrative Court. It was also found that certain provisions of some special laws do not

Prescribe rules that ensure fairness to the people. These problems show that the appeal or dispute of administrative orders, which is considered to be a public service, are not in accordance with the intent of the enactment of the Administrative Procedure Act B.E. 2539.

Form study and analysis is a way to solve these problems, the author suggested to make a standard for appeal or dispute of administrative orders by setting a standard provision that is easy for people to understand and can fully protect the rights of the people. Including the Thai administrative procedures laws enforcement in effective and consistent with the purpose of the internal administrative appeal and those who have been affected by administrative orders, have been treated equally under the same standard, so the procedures and timelines for appeal or dispute of the Administrative Procedure Act B.E. 2539 should be amended by repealing the Paragraph 2 of Section 3 and part of Section 44 of the Administrative Procedure Act B.E. 2539 that prescriptive appeal or dispute are subjected to certain specific laws. This is to ensure that all administrative procedures in Thailand are complete and to protect the right to freedom of the people in full and be effective.